

Parm(en)iskos fr. 3 /1 Diels-Kranz = Athenaeus, *Deipnosophistae* XIV,614a = XIV, 2,18-32
Kaibel

Παρμενίσκος δὲ ὁ Μεταποντῖνος, ὡς φησιν Σῆμος ἐν εὐ Δηλιάδος (fr. 8; FHG IV,493), καὶ γένει πλούτῳ πρωτεύων εἰς Τροφωνίου καταβάς καὶ ἀνελθὼν οὐκ ἔτι γελᾶν ἐδύνατο. καὶ χρηστηριαζομένῳ περὶ τούτου ἡ Πυθία ἔφη·

εἴρηι μ' ἀμφὶ γέλωτος, ἀμείλιχε, μείλιχίῳ·

δώσει σοι μήτηρ οἴκοι τὴν ἔξοχα τίε.

ἐλπίζων δ' ἂν ἐπανέλθῃ εἰς τὴν πατρίδα γελάσειν, ὡς [οἱ] οὐδὲν ἦν πλέον, οἰόμενος ἐξηπατῆσθαι ἔρχεταιί ποτε κατὰ τύχην εἰς Δῆλον· καὶ πάντα τὰ κατὰ τὴν νῆσον θαυμάζων ἦλθεν καὶ εἰς τὸ Δητῶιον, νομίζων τῆς Ἀπόλλωνος μητρὸς ἄγαλμά τι θεωρήσειν ἀξιόλογον· ἰδὼν δ' αὐτὸ ξύλον ὄν ἄμορφον παραδόξως ἐγέλασεν. καὶ τὸν τοῦ θεοῦ χρησμὸν συμβαλὼν καὶ τῆς ἀρρωστίας ἀπαλλαγεῖς μεγαλωστὶ τὴν θεὸν ἐτίμησεν.

Parm(en)iskos fr. 3 /1 Diels-Kranz = Athénaios, *Deipnosophistae* XIV,614a = XIV, 2,18-32
Kaibel

Parmeniskos z Metapontu, jak tvrdí Sémos v 5. *Déliadě* (fr. 8), byl první, kdo sestoupil do Trofónia k Plútónovi, a když vystoupil, nemohl se už smát. Když v té věci žádal o věštbu, Pýthie pravila:

Ptáš se mne na smích, ty zarputilý, chtěl bys být ukonejšen;

dá ti matka doma, nejnvýtečněji.

Když takto dostal naději, znovu se vyptával na domov sklonu k smíchu, plul, jakoby o nic nešlo, až zklamán konečně jednou náhodou přišel na Délos. A žasnul nad vším, co tam na tom ostrově potkal, až přišel do svatyně Létóon, jmenuje se podle Apollónovy matky, aby spatřil jakousi významnou sochu. Když však uviděl, že je to ohyzdné dřevo, neočekávaně se zasmál. A když boží šlechtnost přivedila, že byl zbaven nemoci, velkolepě uctil boha.